Юрій ЯЧЕЙКІН

НА ФАНТАСТИЧНІЙ ХВИЛІ

Космонавти лежали нерухомо у незграбних позах, продиктованих невблаганною Смертю.

Капітан Аеровіл ще відчайдушно борсався у борні з незкінченним і таємничим Небуттям.

Раптом у мозок стрімко ринула зоряна безодня і згасила залишки свідомості.

Аеровіл більше не ворушився: Великий Космос має свої незбагненні Таємниці.

ЛЕДАР (лічильно-експериментальний довгодіючий автономний робот) спокійно спостерігав за агонією капітана: він не був запрограмований на вияв будь-яких емоцій. ЛЕДАР знав: так і має бути згідно байдужих до людських доль законів Природи.

Його холодний електронний мозок зробив логічний висновок:

— Космічні актиніди виділили три основні види все-проникаючої радіації: альфа-, бета— та гамма-промені або кванти енергетичних струменів Космічних Течій. Актиніди зруйнували функціональні вектори в біологічній системі органічної конструкції людей.

ЛЕДАРеві здалося дивним, що Капітан мовчить.

Аеровіл завжди був напрочуд балакучим. Він залюбки сипав добірними формулами, щедро оздоблюючи їх примхливими квітами нездійсненних гіпотез.

І ще Капітан полюбляв водити на прогулянку по зовнішній оболонці зорельота "Пошук Істини" песика Гавка, улюбленця Екіпажа. Пес завжди перебував у самодіючому скафандрі, аби кожної миті бути готовим до казкових мандрівок між зоряними свічадами галактичних скрутнів. Гавко й зараз перебував у скафандрі і тихо скавучав, врятований нітрооболонкою від смертоносних для живої органіки променів.

Тепер тільки з його допомогою ЛЕДАР міг виконати Програму.

— Гавко — друг Людини, — пригадав ЛЕДАР. — Він виконає завдання Програми!

Робот замислено блимав кольоровими елементами усієї шкали сонячного спектра, а Гавко тоскно дивився на нього і майже розумно скавучав.

— Недолік системи нижчих тварин, — згадував ЛЕДАР, — відсутність комплексу організованої думки. А що таке мислення? Це пульсація у біотоках орбітальних електронів у неймовірно складному нейросплетінні нервових каналій та аномалій. Відтак, я забезпечу Гавку необхідну інтенсивність розумової пульсації!

Як невловима мить, минали для читача загублені в обширах Простору тисячоліття невловимого Часу.

ЛЕДАР наполегливо впроваджував своє героїчне рішення в життя. Гавко вже добре розумівся на приладах астронавігації, керуючись непомильними умовними рефлексами, прищепленими йому дбайливим роботом. Але впертий пес ніяк не бажав розмовляти по-людськи. Але

розумів мову! Це ж по очах було видно. За тисячі років навіть ЛЕДАРю набридло одноманітне:

— Гав-гав!

Зореліт "Пошук Істини", впевнено долаючи тиражні парсеки, наближався до заповітної мети — Великого Гонорару.

ПРИМІТКА АВТОРА ДО НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ:

ГАВКО — гіпотетичний нащадок легендарних собак (Лайки, Бєлки або Стрєлки).

КАЗКА — науково-фантастичний твір древності.

МОЗОК — біологічний дублікат електронно-лічильної машинки з уповільненою швидкістю дії.

ТИРАЖНИЙ ПАРСЕК — обсяг, з якого гонорар видно під кутом у сто тисяч примірників.

© ЯЧЕЙКІН Ю. Д. Рандеву зі смертю: Гумор, сатира. — Молодь, 1990. — 240 с.